

INTERVIEW NADINE

OP HET EERSTE GEZICHT EEN BEËINDIGDE PLAATSING, NU EEN SUCCESSTORY

Nadine is geïnterviewd door Marinthe, stagiaire bij Kenter Jeugdhulp. Met dit interview wil zij laten zien, dat zij, ondanks het feit, dat ze als pleegkind uit huis en zelfs meerdere malen overgeplaatst is met grote problemen, het toch nog goed kan aflopen en voor een jonge vrouw een “successtory” kan worden”.



Nadine (21) heeft na dertien jaar weer contact gekregen met één van haar oude pleeggezinnen. Ze is daar heel blij mee. Toen Nadine één jaar oud was, is ze uit huis geplaatst. Sindsdien heeft ze in acht verschillende pleeggezinnen en twee woongroepen gewoond, waarvan, toen ze vijf was, ook een periode bij dit huidige pleeggezin.

Gedragsproblemen

Nadine heeft in haar eerste levensfase veel gemist. Ze ontwikkelde grote gedragsproblemen. De pleegouders konden de opvoeding niet aan en snapten onvoldoende wat Nadine precies nodig had. Hierbij kregen ze ook niet de begeleiding die ze nodig hadden. Onverwachts werd Nadine bij hen weggehaald en overgeplaatst.

Dat was voor alle partijen erg verdrietig.

Na dertien jaar weer contact

Pleegmoeder heeft haar best gedaan Nadine al die jaren te volgen. Drie jaar geleden kwamen ze weer in contact. Nadine vertelt: “Na wat gebeld en geappt te hebben, ben ik met de trein naar Haarlem gegaan. Samen met mijn pleegmoeder en één van mijn pleegbroers ben ik een dagje op stap gegaan. Ik vond het heel fijn en erg gezellig. Ook gingen we naar huis. Daar hebben wij samen gekookt. Het voelde erg vertrouwd en ook heel normaal”, aldus Nadine.

“De sfeer in mijn laatste pleeggezin was niet meer goed. Door problemen werd ook deze plaatsing beëindigd.

Mijn huidige pleegmoeder hoorde het verhaal en vroeg aan mij, hoe ik het zou vinden, als ik weer bij hun zou komen wonen. Dat wilde ik graag. Toen ben ik voor de 2e keer in dit pleeggezin gaan wonen”.

Op mijn plek

Nadine woont alweer drie jaar in het pleeggezin. Volgens Nadine gaat het nu veel beter met haar. Ze voelt zich helemaal op haar plek en is bezig met een heel bijzonder traject. Ze doorloopt een proces om de achternaam van haar pleegouders te krijgen. Dat zou ze geweldig vinden. Als ze die naam mag dragen hoort Nadine er volgens haar gevoel echt helemaal bij. “Het gaat goed met mij. Ik heb in de afgelopen jaren vaardigheden geleerd, die mij erg hebben geholpen.

Zo stel ik mij sneller en beter open en zeg ik als ik iets niet goed vind en anders zou willen. Ik leer dit dankzij mijn pleegouders en door mijn individuele begeleiding vanuit Kenter Pleegzorg.

In vorige pleeggezinnen en woongroepen had ik op de momenten, dat het moeilijk werd en er ruzie ontstond, de neiging uit de situatie te stappen en weg te gaan. Bij mijn huidige pleegouders is dat anders. Zij laten mij inzien, dat zij mij door mijn onhandige gedrag niet laten weglopen. Wel geven zij duidelijk aan, dat er iets moet veranderen. Nu ik dat snap gaat het de goede kant op”, aldus Nadine.

Nadine heeft geen contact met haar biologische ouders. “Met mijn vader heb ik nooit goed contact gehad. Mijn moeder heeft psychiatrische problemen met de diagnose borderline, waardoor zij soms erg kan schommelen in haar emoties. Ook met mijn moeder heb ik op dit moment geen contact meer”.

“Ik heb wel een goede band met mijn pleegbroers (22 en 24 jaar). Zij studeren, ook in het buitenland, maar komen gelukkig nog veel langs. Door het Coronavirus wonen zij allebei weer meer thuis. Vooral met mijn jongste pleegbroer onderneem ik

veel. We gaan samen hardlopen, kijken televisie en drinken wat. Heel gezellig!”.

Vertrouwen

Nadine vertelt dat er binnen haar pleeggezin een wederzijds vertrouwen is ontstaan. Vanuit beide kanten weten we dat we samen aan de problemen moeten werken.

In de eerste periode kregen wij hulp vanuit het Centrum voor Jeugd en Gezin (CJG). Het CJG vond dat ik een stevige individuele begeleider nodig had, die mij sociale vaardigheden zou leren. Het moest een persoon zijn, waarover ik niet heen zou lopen. Mijn huidige pleegzorgbegeleidster is dat. Zij staat stevig in haar schoenen en vraagt goed door.

IQ-test

Nadine vertelt dat er een IQ-test is aangevraagd. “Hier kwam uit dat ik licht verstandelijk beperkt ben. Nu we mijn beperking beter accepteren en begrijpen hebben we een andere manier van communiceren gevonden. Dat helpt mij. De muur om mij heen is langzaam afgebroken. Ik heb hierdoor veel geleerd in de afgelopen jaren. Mijn begeleider pleegzorg leert mij sociale vaardigheden, ook op sociaal emotioneel gebied. Hierbij leer ik grenzen stellen en aangeven wanneer ik iets wel en niet leuk vind.

We zoeken naar een situatie met voorbeelden. Door de situatie meerdere keren te bespreken, kan ik oefenen. Ik vind dat fijn om dat samen met haar te doen. Ik werk nu bij de plaatselijke supermarkt bij een woonwinkel. Hier werk ik met plezier en dit gaat steeds beter.

Verhalen vertellen

Volgens Nadine moeten pleegkinderen volhouden en niet opgeven! “Ook als het even niet gaat, is het goed om hulp aan te nemen van mensen om je heen! Ik vind het belangrijk om dit aan pleegkinderen te vertellen. Dat doe ik door een boek te schrijven met mijn verhalen en ervaringen. Ik geef ook tips. Het is een boek voor pleegkinderen geschreven door een pleegkind!”

Tijdlijn

Volgens Nadine's pleegmoeder is voor ieder kind de leeftijd van zestien en zeventien een lastige, maar ook een dankbare leeftijd om waardevolle ervaringen mee te geven. Zij heeft Nadine geholpen door samen met haar “de tijdlijn” uit te werken. Nadine gooide herinneringen door elkaar.

Door samen goed uit te zoeken bij welk pleeggezin ze hoe lang heeft gewoond en alle gebeurtenissen daaraan te koppelen aan een periode, is er meer rust bij Nadine gekomen. Ze denkt dat het voor alle pleegkinderen goed is zicht te hebben op hoe hun leven verlopen is. Een tijdlijn helpt een jongere bij de verwerking van het verleden en de emotionele ontwikkeling. Ze is blij dat Nadine langer de tijd krijgt en ook van de gemeente tot haar 23e bij hun mag wonen. “Het is belangrijk dat ook jong volwassenen de kans krijgen langer in een gezin te wonen! Met zijn vijven gaan we van de zomer naar Griekenland. We kijken er naar uit!”

